

nemůže za sporu s účinkem namítati, že mu tyto úlevy příslušejí. V tom směru se rekurent pro stručnost odkazuje na rozhodnutí nejvyššího soudu, uveřejněná pod č. 15501, 15547 Sb. n. s.

Čís. 15801.

Předpoklady pozbytí aktivního oprávnění k žalobě o pohledávku zabavenou berní exekucí.

(Rozh. ze dne 5. února 1937, Rv I 1009/35.)

Proti žalobě na zaplacení pohledávky z dodávky zboží namítl žalovaný nedostatek aktivní legitimace žalobcovy k žalobě proto, že pohledávka žalobou vymáhaná byla ještě před podáním žaloby zabavena berní exekucí. Nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud proto, že přisvědčil uvedené námitce žalovaného.

Nejvyšší soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Jde o berní exekuci podle §§ 383 a dalších zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. Podle odst. 1 § 383 uvedeného zákona se peněžitá pohledávka (mimo případy uvedené v § 385, o něž tu nejde) zabavuje tím, že exekuční úřad písemně zapoví nejen poddlužníkovi, aby dlužníkovi platil, nýbrž i dlužníkovi samému, aby nijak nenakládal svou pohledávkou a zástavou pro ni zřízenou, zejména aby nevybral této pohledávky. Podle odst. 2 řečeného předpisu jest při tom oběma, t. j. jak poddlužníkovi, tak dlužníkovi, oznámiti, že stát nabyl zástavního práva na této pohledávce a že jest oprávněn ji vybrati. Ve vlád. nařízení č. 175/1927 Sb. z. a n. (jímž se provádí zák. č. 76/1927 Sb. z. a n.) k § 383, odst. 3, se nařizuje v odst. 5, že jakmile byla platební záповěď poddlužníkovi doručena, má exekuční úřad neprodleně zaslati její opis dlužníkovi a při tomu poznámkou na tomto opisu oznámiti, kterého dne byla platební záповěď doručena poddlužníkovi. Předpis § 391, odst. 1, uvedeného zákona konečně ustanovuje, že teprve zabavení pohledávky a oznámení, že exekuční úřad jest oprávněn pohledávku tu vybrati, zmocňuje tento úřad, aby mimo jiné úkony tam vypočtené žádal na poddlužníkovi zaplacení částky udané v záповědi, aby přijal placení zabavené pohledávky a žaloval poddlužníka o zaplacení, nebyla-li pohledávka včas a řádně placena. Z těchto předpisů plyne pro otázku žalobcova oprávnění ke sporu nepochybně, že by žalobce pozbyl oprávnění domáhati se zabavené pohledávky teprve tím okamžikem, kdy i jemu byla doručena platební záповěď spojená s oznámením ve smyslu § 383, odst. 2, zák. č. 76/1927 Sb. z. a n., neboť teprve od toho okamžiku přešlo by oprávnění domáhati se zabavené pohledávky v platební záповědi vytčené s dlužníka na vymáhajícího věřitele (exekuční úřad). Dokud se doručení takové nestalo, jest dlužník podle výslovného předpisu § 387, odst. 1, uved. zák. i po zabavení pohledávky bez souhlasu

exekučního úřadu oprávněn domáhati se žalobou toho, aby pohledávka byla složena u soudu pro exekuční úřad, nebo určení, že pohledávka jest po právu Ale s vyloženého právního hlediska se ani soud první stolice, ani odvolací soud souzenou věcí nezabývaly a neučinily potřebných zjištění v příčině doručení platební záповědi žalobci. Na prvním soudě bylo, aby — posuzuje věc podle toho, co tu bylo dovedeno —, zjistil, zda a kdy byla i žalobci jako dlužníku doručena berním úřadem platební záповěď. Zjistí-li se, že se tak stalo před doručením žaloby žalované firmě, t. j. před 7. zářím 1934, pak by námitka nedostatku aktivního oprávnění ke sporu byla odůvodněna. Stalo-li se však doručení uvedené platební záповědi žalobci až po zahájení sporu (§ 232 c. ř. s.), nemělo by toto doručení na žalobcovu atkvinní oprávnění k žalobě z důvodu zabavení pohledávky vlivu a bylo by se soudu zabývatí dalšími námitkami vznesenými žalovanou firmou proti žalobnímu nároku.

Čís. 15802.

Úmluva, podle níž se přesunuje na zaměstnance placení nemocenského a pensijního pojištění větším než zákonným dílem, jest neplatná, třebas zaměstnanec místo pevného platu pobíral pohyblivé provise po srážce veškerých výloh a při stanovení výše provise byly již příspěvky zakalkulovány.

Náhrada škody na ušlém nemocenském proto, že zaměstnanci nebylo dovoleno, aby byl odborově organisován.

Prohlášení učiněné zaměstnancem z a trvání služebního poměru, že nemá proti zaměstnavateli žádného pohledávání ze služebního poměru, nemá právního účinku.

Pokud neodporuje služební smlouva, uzavřená s firmou B., dobrým mravům.

(Rozh. ze dne 5. února 1937, Rv I 1159/36.)

Žalobce se na žalované firmě domáhá, aby mu zaplatila 1) přiměřený plat za jeho činnost po celou dobu zaměstnání u žalované od 20. prosince 1929 do 30. června 1932 po srážce již obdržených částek na základě týdenní mzdy 500 Kč, ježto prý podle zásad žalované každý vedoucí filiálky má si tolik vydělati v týdnu, a to dohromady 17.000 Kč; 2) náhradu platu za šestinedělní výповědní lhůtu ve výši 2.400 Kč; 3) náhradu za přeplacení bytu, stěhovací výlohy, za neoprávněné srážky, za cestovní výlohy, pak náhradu za dobu jeho nemoci a náhradu škody, kterou žalobce utrpěl tím, že mu byla bezdůvodně odňata prodejna (bezdůvodně propuštěn), že žalovaná firma nepřevzala speciální předměty, které žalobce opatřil pro prodejnu, že žalovaná mu nedovolila, aby byl odborově organisován, že musil zaplatiti sám celé pojistné příspěvky nemocenské a pensijní v úhrnné částce 17.309 Kč; dále aby mu vrátila kauci, která se zvýšila z původních 5.000 Kč na 8.000 Kč. Svůj nárok opírá žalobce o to, že byl k podpisu smluv žalovanou firmou donucen, takže smlouvy jsou neplatné, a dále že smluvní